

Veisitkö roskat, Seela Sella?

Juttusarjassa kysytään tunnetuilta suomalaisilta heidän suhteestaan kierrätykseen. Vastausvuorossa näyttelijä Seela Sella.

■ TEKSTI ELINA SAARINEN,
KUVA NELONEN MEDIA/ OLLI HORTTANA

Nelosen Risteyksessä -ohjelmassa kerrotaan, kuinka läheiset suhteet sinulla oli rakkaaseen mummuusi. Millaisen mallin mummu antoi suhteessa luontoon ja ympäristöön?

Mummuni syntyi 1800-luvun loppupuolella. Silloin ihmisillä oli mutkaton suhde luontoon. Ei silloin töhritty ja sutattu. Lapsuudessa jokainen kasvatti pienellä pihalla jotakin ja kompostoi. Luontoa ja eläimiä kunnioitettiin. Meillä oli kanoja, lammas, kissa ja koira sekä kili. Jokaisella kanalla oli oma nimi. Lammas oli nimeltään Leena eikä sitä raaskittu syödä.

Millä tavalla ihmisten kulutustottumukset ja kierrätysajattelu ovat muuttuneet lapsuudestasi tähän päivään?

Silloin ei ollut turhaa pakkaamista. Voi leikattiin suuresta klöntistä ja sokeri otettiin sokeripihdeillä ja pantiin paperiin. Maito ja leivät ostettiin naapuritaloista. Ruokaa ei heitetty pois, vaan osattiin käyttää moneen kertaan, samoin vaatteita. Ei ollut jääkaappeja, vaan maito laitettiin talvisin ikkunan väliin. Kun se happani, siitä tehtiin maailman ihaninta pannukakkua. Kaupungistuminen ja teollistuminen ovat vieneet kaiken kauas, eivätkä ihmiset enää tiedä, mistä mikäkin ruoka on peräisin. Nyt on hirveästi turhaa. Kaikki pakataan miljoonaan kertaan.

Mikä on luonnonvarojen säästämisen kannalta viisain tekosi?

Täytyy tunnustaa, että olen tässä huono, käytän autoakin. Vanhoista ajoista on kyllä jäänyt, että käytän ruoka-aineet moneen kertaan ja teen rippeistä monen sortista. Rakastan myös kunnostaa vaatteita. Vien ne ompelijalle, jossa niitä lyhennetään, pidennetään ja muokataan. Tutut katselevat, että kivoja vaatteita, vaikka ne ovat kymmeniä vuosia vanhoja.

▲ Seela Sellan tarina kuullaan Nelosen Risteyksessä-ohjelmassa maanantaina 18.5. klo 20.

Miten kotonasi lajitellaan jätteet?

Mikä on jätteiden lajittelun kannalta haastavin materiaali?

Lajittelen kotona biojätteen, kartongin ja tavalliset energiajätteet. Kaupunkiasunnoissa kartonkiastia täyttyy liian nopeasti. Haastavin on biojäte. Yhden ihmisen huushollissa biojätettä ei tule niin paljoa. Se pitäisi viedä heti ulos tai se rupeaa haisemaan.

Miten Suomen kierrätysaste saataisiin nousuun?

Keräyspaikkoja pitäisi olla enemmän ja niiden pitäisi olla lähempänä. Esimerkiksi Sortti-asemat ovat himputin kaukana, eikä kaikilla ole autoa. Sitten ihmiset hermostuvat ja heittelevät tavaroita pitkin metsää. Kiertävät keräykset ovat erittäin hyviä, niitä voisi olla enemmän. Samoin tietoa siitä, minne mitkin jätettä voi viedä.

Tässä olisi monta uutta työpaikkaa nuorille, jotka voisivat keksiä, miten kierrätys organisoidaan ja jätteet kerätään. Esimerkiksi keittiösuunnittelussa voisi miettiä sopivat kannelliset astiat. Kun asuintaloa ruvetaan rakentamaan, arkkitehdit olisivat siinäkin jo mukana miettimässä jäteasioita. Tähän kun saataisiin tavalliset ihmiset mukaan, ideointia voisi jatkaa vaikka kuinka pitkälle. ■